

Saarna Tuusniemellä ja Vehmersalmella 15.1.2012
2. sunnuntai loppiaisesta Mk. 1: 14-15

Jeesus palasi syrjäiseen kotimaakuntaansa, koko maan köyhimpään kolkkaan, Galileaan. Entä jos siirrytään ajassa noin 2000 vuotta ja hän palaisi tänne itäiseen Suomeen. Suomen korkeimpia työttömyyslukuja ja sairastavuutta. Elämä on usein tiukkaa. Velat ahdistavat. Takuusäätiön puhelimestakaan ei ehditä vastaamaan, kun hakisit apua miten selvitä veloistasi.

Lastasi kiusataan koulussa. Tuottaa tuskaa nähdä, miten lapsi saa ehkä elinikäisiä vammoja sisimpäänsä. Opettajat koettavat tehdä jotain, mutta kiusaaminen saa yhä uusia muotoja netissäkin.

Luonto on ollut lohdutuksen lähde, mutta nyt ei tahdo kestää ajatella lähijärveä, jonka vesi on aivan mutaista. Tämäkö on kehityksen hinta? Työtä pitäisi saada, mutta ainako luonnon kustannuksella?

Jeesuksen kotiseutu oli Galilea, köyhä paikka roomalaisten miehityksen kahleessa. Sinne Jeesus palasi, kun hänet oli kastettu ja hän oli viettänyt pitkän mietiskelyajan erämaassa. Jeesukselle oli kovan sisäisen kamppailun jälkeen selkeytynyt hänen tehtävänsä ja hän alkoi puhua julkisesti:

Aika on täyttynyt. Jumalan valtakunta on tullut lähelle.

Mitä tämä tarkoittaa meille itäisessä Suomessa vuonna 2012? Mitä Jeesus tuli meille sanomaan?

Jumalan valtakunta on Jeesuksen sanoman ydin evankeliumeissa. Mitä se tarkoittaa Jeesuksen maailmassa? Luukkaan evankeliumissa Jeesuksen julkisen toiminnan alusta kerrotaan hänen sananselityksensä Nasaretin, kotikaupungin, synagogassa. Jeesus siteerasi profeettoja pyhistä kirjoituksista:

Herran henki on minun ylläni – hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista – päästämään sorretut vapauteen ja julistamaan Herran riemuvuotta. (Luuk. 4)

Vanhan testamentin aikaan riemuvuosi tarkoitti, että joka 50. vuosi kaikki israelilaiset saivat velkansa anteeksi. Lähtötilanteena oli ollut, että Israelin kansan kaikilla heimoilla oli omat maa-alueensa, joilla tulla toimeen. Vuosien mittaan aina joku velkaantui toiselle, ja menetti maansa ja elämisen edellytykset. Riemuvuonna elämisen edellytykset taas tasattiin.

Jeesus koki, että Jumala oli valtuuttanut hänet kertomaan, että oli tullut riemuvuoden aika. Jumalan valtakunta oli Jeesukselle sitä, että rakkauden, oikeudenmukaisuuden, ilon ja yhteyden voimat valtasivat tilaa sorrolta ja ahdistukselta. Kaikki, mitä Jeesus teki, havainnollisti tätä. Hän ei tehnyt ihmeitä näyttämisen halusta, vaan ihmeelliset paranemiset kertoivat aina, millainen on Valtakunta. Kun Jeesus ruokki tuhansia ihmisiä viidellä leivällä ja kahdella kalalla, se kertoi siitä miten runsaasti Jumala lahjoittaa meille kaikkea hyvyyttä Valtakunnassaan. Kun Jeesus muutti veden viiniksi köyhien ihmisten hääjuhlassa, hän halusi auttaa, ettei juhla menisi pilalle, että köyhien ilo saisi jatkaa.

Jumalan valtakunnan kuva on se, miten Jeesus kävi samaan pöytään julkisyntisten kanssa iloitsemaan ateriyhteydestä. Tällä tavalla Jumala kosketti ihmisten sydämiä ja herätti kiitollisuutta ja halua liittyä Jeesuksen seuraan, halun muuttua.

Jumalan valtakunta on tullut meitäkin lähelle. Tämä on valtava lahja. Mikä voisi olla meidän vastauksemme Jeesukselle? Jeesus itse kertoo sen meille heti seuraavassa lauseessa:

Kääntykää ja uskokaa hyvä sanoma.

Kääntymyksestä on käytetty muitakin sanoja. Se merkitsee katumusta. Käänän katseeni pois omasta navastani ja näen, miten Jumala on hyvä ja haluaa minunkin kääntyvän häneen päin. Näen yhtäkkiä, mitä minunkin pienestä elämästäni vielä voikaan tulla Jumalan lähellä. Samasta asiasta puhutaan parannuksen tekona.

Paras sana on kuitenkin mielenmuutos. Kääntyminen merkitsee sitä, että näen koko elämäni uusin silmin. Käänyn koko olemuksellani kohti Jumalan hyvyyttä. Olen valmis seuraamaan Jeesusta, vaikka tiedän ettei se ole helppoa. Odotan voimaa Jumalalta, askel kerrallaan.

Kääntymisen tekee vaikeaksi oma hyvinkehittynyt mukavuudenhaluni, haluni välttää yksinäisyyttä ja tyhjiydenkin tunnetta. Ne liittyvät väistämättä aika ajoin Valtakunnan tien kulkemiseen. Mieluummin haluaisin tavoitella suosiota ja menestystä. Mutta tässä ei nyt ole kysymys mitä minä saan, vaan miten voin kaikessa osoittaa kohti Jumalan hyvyyttä.

Mitä siis voisi olla tämän päivän Itä-Suomessa se, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle?

Tätä voit tänään miettiä kun kuljet ehtoollispöydästä, Jeesuksen ateriyhteydestä, kotia päin, oman pöytäsi ääreen.

Miten voisimme yhteisin ponnistuksin kantaa vastuuta yksinäisistä, koulussa tai työpaikoilla kiusatuista ja mukavien juttujen ulkopuolelle jätetyistä? Miten auttaa velkojensa kanssa umpikujiin joutuneita ja ahdistuneita lähimmäisiämme?

Miten vastustaa tätä mammonavetoista kulttuuria, joka pistää meidät vertailemaan tavaroitamme toisten omaisuuteen ja joka tekee vaikeaksi olla tyytyväinen. Mammona eli rahan ja talouden valta sokaisee silmämme, niin että emme näe Jumalan runsasta hyvyyttä. Me Jeesuksen seuraajat, kamppaillaan yhdessä tätä kuoleman valtakuntaa vastaan. Ajetaan pois meidän mielemme miehittäjät!

Itä-Suomessa on yhä hyvä elää, kun pidämme huolta toinen toisistamme. Ja vesistämme ja metsistämme, elämän perusedellytyksistä. Myös koko Suomen tasolla pitää tasata elämisen mahdollisuuksia, riemuvuoden hengessä.

Jeesus kulkee meidänkin keskellämme ja julistaa evankeliumia meidän pienten sanojemme ja eleitemme kautta. Evankeliumi ei ole suruviesti. Se on iloviesti, hyvä sanoma kaikille ahdistuneille.

Ehkä olet ihmetellyt tätä kirkkaanväristä stolaani? Kerron sen tarinan, sillä nämä värit muistuttavat minua aina siitä, miten iloisen sanoman kantaja saan olla.

Tämä on ostettu Keski-Amerikan Salvadorista, se on pieni ja köyhä maa. Ostin tämän intiaaninaisten torilta, keskeltä värien loistoa. Olin matkustanut Salvadoriin elääkseni siellä puoli vuotta ja kokeakseni, millaista on köyhän maan todellisuus ja tehdäkseni vapaaehtoistyötä.

Menessäni tiesin, että tulen köyhään ja raa'asta sisällissodasta toipuvaan maahan, mutta siitä

huolimatta ensivaikutelmani maasta olivat kirkkaat iloiset värit, bussit joiden ikkunatarroissa luki ”Jumala on rakkaus” ja kristilliset seurakunnat, joissa eli pääsiäisilo.

Pääsiäisilo tarkoittaa sitä tilannetta, jossa Jeesuksen opetuslapset olivat, kun Jeesus johon he olivat kiinnittäneet koko elämänsä ja tulevaisuutensa, oli tapettu. Yö oli musta. Mutta ylösnousemuksen aamu alkoi sarastaa, keskelle synkintä pimeyttä ja kuoleman varjon maata koitti kirkkaus. Ilo.

Salvadorilaiset kristityt viittasivat usein Jeesuksen sanoihin Valtakunnasta, siitä että Jumala on luvannut oikeudenmukaisuuden ja rakkauden voittavan. He myös osasivat juhlia aina kun oli vähänkin syytä – silloin kokoonnuttiin yhteen syömään ja nauttimaan toistemme seurasta.

Me voimme oppia näiltä köyhiltä sisarilta ja veljiltä. He antavat meille lahjan, he rohkaisevat meitä uskomaan, että Jumalan tulevaisuus on hyvä. Että kaikki kääntyy hyväksi. Että iloviesti koskee myös sinua ja minua.

Tässä stolassa on myös pieni Golgatan kuva – yön ja kuoleman mustuuskin kuuluu mukaan. Mutta kukkulan takana aamun punerrus voittaa jo alaa. Tässä on pyhä ehtoollinen, se on ateria, jossa kohtaamme Jeesuksen. Tämän kohtaamisen avulla jaksamme uskoa, että kaikki kääntyy hyväksi.

Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Riemuvuoden aika on koittanut. Kiittäkää ja kääntykää, uskokaa tämä hyvä sanoma.